

Kriteriji za sprejem otrok

Vsi vzgojno-varstveni zavodi, ki so sprejemali otroke v šolskem letu 1972/73 so pri vpisu že upoštevali kriterije, ki so enotni za vse VVZ na področju TIS Ljubljana. Vse prošnje so obravnavale komisije, ki so jih sestavljali predstavniki krajevnih skupnosti, zavodov za socialno delo, zdravstvenih služb, staršev ter VVZ.

Kriteriji so naslednji:

a) status družine (prednost imajo otroci iz nepopolnih družin in iz družin z več otroki);

b) ekonomsko stanje družine (prednost imajo otroci iz družin, ki živijo v slabšem ekonomskem položaju);

c) zdravstveno stanje družine (prednost otrok iz družin, v katerih sta oba roditelja telesno ali duševno bolna ali kjer je bolan eden od roditeljev do te mere, da njegovo zdravstveno stanje ovira otrokov normalen duševni razvoj);

d) zaposlenost staršev (če sta oba starša zaposlena in nimata možnosti za varstvo otrok);

e) stanovanjske razmere (prednost imajo otroci iz družin, ki živijo v slabših stanovanjskih razmerah);

f) nezmožnost staršev za vzgojo otrok (če starši zaradi raznih socialnih motenj niso sposobni primerno vzgajati otrok oziroma s svojim zgledom onemogočajo pravilno vzgojo in razvoj otroka).

Sam kriteriji so pravzaprav za otroka samega krivični, saj imajo vsi otroci enake pravice do dobre vzgoje in nege. Kapacitete VVZ pa žal še niso take, da bi lahko sprejeli vse varstva potrebne otroke in zato so kriteriji le izhod v sili, ki pa naj bi vendarle zagotovili družbeno skrb za najpotrebnejše primere.

Nihče ni „čofnil“...

SLOVO od šolskega leta je bilo na šoli Zvonka Runka lepše kot kdajkoli poprej. Užitek je bilo poslušati ob skupnem zaključnem zboru besede o razvoju in vseh doseženih uspehih. In teh ni malo, prav tako ni majhen razvoj. Že to, da se je včasih stiskalo v štirih izmenah 1.300 otrok, danes pa se ob sodobni opremi, urejeni zunanosti in učilnicah uči 600 otrok (kljub vsemu — v dveh izmenah), kaže na velik napredek. Nujna pa je seveda potreba po večji telovadnici in drugih prostorih.

Društvo prijateljev mladine in krajevna skupnost stalno spremlja ta razvoj in razmere na šoli. Menda se še ni zgodilo, da bi šli »skozi« prav vsi učenci, to je, kot smo včasih rekli, da nihče ni »čofnil«. Sicer je nekaj nesrečnikov s popravnimi izpiti, toda vsi imajo možnosti »zlesti«. Bi skoraj rekli, da je to pravi čudež... Seveda na račun velike prizadevnosti šolnikov, ki jim ob tem čestitamo.

Pa ne le v učenju, tudi v drugih aktivnostih so bili precej delavni. Učenci so med letom osvojili kar 7 pokalov, 2 plaketi in 6 diplom za ekipne uvrstitve. Zlatih značk »Bratov Ribar« za razredne odlične uspehe je prejelo 112 učencev, prvič pa so podelili tudi zlate značke učencem, ki so bili odlični vseh osem let. To so bili: Marko Bizjak, Bojana Kržič, Mateja Toni, Zdenka Gazvoda. Zeleli smo njihovo skupno sliko pa so se že razšli na počitnice.

Od 266 učencev tekmovanja »Vesele šole« je kar 16 učencev dobilo naziv »razredni prvak«. Mirko Medvešek pa je na republiškem tekmovanju dosegel tudi naslov republiškega prvaka Vesele šole.

Ce naštevamo še ostale uspehe šolarjev s šole »Zvonka Runka«, ne smemo mimo po-

datka, da so na pohodu po stopinjah aktivistov NOV, ki ga je ob udeležbi 400 osemletkarjev organiziralo DPM Hinko Smrekar v počastitev dneva OF, prejeli pokal kot skupina, dosegli pa so tudi prvo mesto med 37 ekipami pohoda.

Vidi se torej, da so se šolarji skupaj z njihovimi učitelji složno zagrizli v delo, čeprav tudi težav ne manjka...

Vaje so uspele, čeprav je sirena molčala

Piše: Marjan Medvešek

PRAKTIČNE vaje civilne zaštite so vsekakor dragoceno spoznanje. Takrat lahko izmerimo, kakšna je naša pripravljenost, preučimo pa lahko obenem tudi pomanjkljivosti. Še tako dobro pripravljena vaja vedno pokaže, kaj je še treba spremeniti, dopolniti, popraviti. Bistvo takšnih akcij pa je seveda pre-

produkcija ni nikjer trpela, mnogi so si celo sami našli namestnike...

Vaja, kakršna je bila ta, prisili štab civilne zaštite, da kadrovske spopolni vse vrzeli, nastale zaradi preselitve, bolezni ali ostarelosti. Hkrati pa je treba dopolniti tudi opremo. Imamo približno 8.500 prebivalcev, ki stanujejo v 567 hišah v 34 ulicah in ta naloga ni ravno lahka. Vaja je vzbudila tudi tovarno TIKI, da je uredila lastne formacije civilne zaštite (prej so imeli vse to bolj na papirju). Spoznali so vso resnost in odgovornost, potem pa so dobro zagrabili. Nastavljen je bil poseben referent za CZ in tudi povezanost s štabom ter KS je sedaj zadovoljiva.

In kaj pravijo ljudje, družbene organizacije? Lahko rečemo, da se organizacije kot celota niso aktivno vključevale v našo akcijo, seveda pa so sodelovali nekateri funkcionarji in člani, izjema je seveda Rdeči križ, ki je bil resnično močno angažiran. Bilo je precej gledalcev, ki so z zanimanjem spremljali, kako urno gre od rok reševanje, prevažanje poškodb, nega, prenos z nosili v ambu-

Ob dnevu Rečanov so gostje iz Kraljevice podarili KS Litostroj intarzijo domačega umetnika. Več o obisku bomo pisali v naslednji številki

verjanje sposobnosti in pripravljenosti vseh krajanov, kako so enote pripravljene za reševanje, kako razumejo in dojemajo te preventivne ukrepe, kako so koristili opravljeni tečaji, koliko je zalegel splošni množični pouk prebivalstva. Moram reči, da smo ob tem lahko ponosni, saj je skozi splošni pouk šlo preko 3.000 naših občanov.

Naša tretja vaja je torej lepo uspela, kar kaže, da je bila tudi organizacija v redu. Saj ni šala improvizirati resnični zračni napad na železniško progo, na tovarne; bombardiranje, ruševine, požare... Treba je evakuirati prebivalce v zaklonišča, treba je gasiti požare, postaviti šotore za ponesrečence (na vaji so jih postavili 15), treba je vzdrževati red in varnost, nuditi prvo pomoč ponesrečenim in organizirati prevoz v lastno ambulanto. Vajo so izvedli: združene enote CZ Krajevne skupnosti Hinko Smrekar, tovarne Tiki in Doma železniških šol. Ob tej priložnosti moramo pohvaliti vse sodelujoče, saj so pokazali resnično zrelost, dobro organiziranost in resno pripravljenost. Navadno si ljudje izmišljajo vse mogoče izgovore in opravičila za sestanke, izmikajo se delu, bi rekli. Tokrat pa so se odzvali vabilu (pardon — mobilizacijskim pozivom) skoraj vsi brez izjeme, brez godrnjanja in iskanja dlake v jajcu (kakor je navadno). Razumeli so resnost akcije, seveda pa smo gledali tudi na to, da delovna

lantno bolnico. 40 ali celo 90 ur tečajev se je resnično poznalo... Tudi gasilci so bili hitri in spretni s svojimi lestvami in brizgami, pohvaliti moramo tako moze iz Zgornje Siške kot tiste iz Dravelj, ki so nam priiskočili na pomoč.

Ekipe reda in varnosti so držale vajeti v svojih rokah. Vsi sodelujoči so bili opremljeni z razpoznavnimi trakovi (napravili smo jih več sto). Bila pa je seveda tudi ena nevesečnost — da namreč ob 17. uri ni bilo slišati sirene niti ni bil oznanjen konec alarma po zračnem napadu. Nesporazum, seveda. Na šoli Zvonka Runka je montirana sirena, ki pa je v sklopu celotnega mestnega alarmnega sistema in je ni mogoče vključiti samo zase, zaradi česar so šolniki uporabili le malo, ročno sireno. Toda vodstvo vaje se je znašlo in točno po programu izdalo povelja, kljub temu da sirene ni bilo slišati...

BITKA ZA PLAN

V LEKU so doslej naredili že 786 prostovoljnih ur v akciji za doseg plana v enem od obratov. Pobuda je prišla iz vrst mladincev in predstava sindikalne organizacije v tovarni. Akcije se je udeležilo že 110 prostovoljcev, vendar iz nekaterih obratov še niso dobili prijav.